Казки про жадібність

Чарівна лопата

Чарівна лопата Був собі один чоловік. Любив він випити, погуляти. До того догулявся, що продав останню корову. Реве жона, з хижі його проганяє. А він їй каже:

— Не журися, жоно. Якось ми з сього вийдемо. Лише ти мені поможи.

— Що тобі помагати? — розсердилася жона.— Може, пити?

— Пити не пити, а під корчму треба буде тобі піти. Розповів чоловік, що має жона робити під' вікном корчми, а сам зайшов до корчми.

— Мошку! Всіх пригощаю! — каже чоловік.

— А хто буде платити?

— Чарівна лопата. Ти налхвай, а я доти збігаю за лопатою,— каже чоловік.

Доки Мошко всім поналивав, чоловік прибіг з лопатою. Поклав чоловік одну крону на лопату, висунув лопату за вікно і приказав:

— Лопато, подвої!

Затягнув лопату до корчми — а на ній уже дві крони, висунув лопату за вікно і приказав:

— Лопато, подво ї!

Затягнув лопату до корчми уже з чотирма кронами. Вийняв із жеба десять крон, поклав на лопату, висунув за вікно і приказав:

— Лопато, подвої! Лопата подвоїла і десятку. У видів ото Мошко і каже:

— Іване! Може би, ти продав оту лопату?

— Та що ви. Мошку! Не є таких грошей, аби я продав моє багатство. Видить Мошко, що ґешефту не буде, почав поїти Івана, бо з п'яним легше стокмитися. Зробився Іван п'яним, співає, танцює.

— Іване,— каже Мошко.— То дурна робота: сюди-туди лопату сувати. Я тобі нараз дам шапку грошей — не мучся з лопатою.

— Добре! — погодився Іван.

Відміряв Мошко шапку грошей, дав Івану. А Іван передав Мошкові при свідках чарівну лопату. Мошко нараз почав перевіряти, чи не обманув його Іван. Поклав на лопату п'ять крон, висунув лопату за вікно і каже:

— Лопато, подвої!

Затягнув лопату до корчми — а на ній уже десять крон. Поклав Мошко на лопату сотку:

— Лопато, подвої!

Затянув лопату до корчми — а на ній уже двісті крон. У Мошка аж руки затряслися. Побіг до скрині, напакував мливча грошей, приніс і поклав на лопату:

— Лопато, подвої!

Затягнув лопату до корчми — а на ній нічого. Увидів тото Іван і загойкав:

— Що ви, Мошку, наробили?! Лопата розсердилася, що ви такий зажерливий, і відібрала ваші гроші. Не знаю, чи буде вона тепер ще комусь служити.

А Іванова жона з міхом грошей уже була дома. Через якийсь час прийшов з грошима й Іван. Тут і казці кінець